

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Vyletové a soudců Mgr. Tímmy Šmehlíka a JUDr. Anny Grimové ve věci

žalobkyně:

Mgr. [redacted] [redacted] narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená opatrovníkem JUDr. [redacted] [redacted]
sídlem [redacted]

proti

žalovaným:

1. [redacted] [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

2. [redacted] [redacted] narozená dne [redacted]
bytem [redacted]

oba zastoupeni advokátem Mgr. Tomášem Krejčím
sídlem Pařížská 204/21, 110 00 Praha

o nahrazení projevu vůle

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Klatovech ze dne 3. 9. 2021, č. j. 7 C 149/2021-81

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 14 278 Kč k rukám zástupce žalovaných do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Označeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhá vůči žalovaným nahrazení projevu vůle žalovaných k uzavření kupní smlouvy s žalobkyní, kterou dojde k prodeji pozemku parc. č. st. ■ – zastavěná plocha a nádvoří o výměře 633 m² jehož součástí je budova č. ev. ■ – stavba pro rodinnou rekreaci, pozemku parc. č. ■ ostatní plocha o výměře 274 m², a pozemku parc. č. ■ – zahrada o výměře 401 m², vše zapsáno na LV ■ u Katastrálního úřadu pro ■ kraj, Katastrální pracoviště ■ katastrální území ■ obec ■ a to za kupní cenu 4 000 000 Kč ve znění obsaženém ve výroku rozhodnutí (výrok I) a uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalovaným náhradu nákladů řízení ve výši 19 876,67 Kč. K věci samé v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že má za zjištěné, že žalobkyně se dlouhodobě vyvíjeným psychickým nátlakem na žalované snaží tyto donutit, aby jí prodali jejich nemovitosti, které si žalobkyně vyhlédla. Žalovaným žalobkyně brání v tom, aby nemovitosti prodali jinému zájemci, a to tak, že proti žalovaným opakovaně již od roku 2016 podává účelové žaloby, jejichž projednávání opakovanými obstrukcemi zdržuje a protahuje. Ačkoliv si je vědoma toho, že v těchto sporech nemůže být úspěšná, neboť manželé ■ jí nikdy odprodej nemovitostí neslibili, jsou v důsledku podaných žalob na příslušném listu vlastnictví vyznačeny poznámky spornosti, což má odradit případné další vážné zájemce o odkoupení nemovitostí. Toto jednání žalobkyně je podrobně zdokumentováno ve výše uvedeném rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 sp. zn. 2 T 43/2021, jímž bylo žalobkyni uloženo, vedle podmíněného trestu odnětí svobody, rovněž zdržet se neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů žalovaných. V tomto kontextu hodnotil unesení důkazního břemene žalobkyní, která musí prokázat, že žalovaní jako vlastníci nemovitostí se jí ve smyslu ust. § 1785 občanského zákoníku zavázali, že jí nemovitosti prodají. Vzájemné vztahy mezi žalobkyní a žalovanými jsou natolik záporné, že si lze jen stěží představit, že by žalovaní, kteří podali trestní oznámení na žalobkyni, čelili jejímu psychickému nátlaku a mají zdravotní problémy po nátlaku žalobkyně, změnili najednou svůj postoj a rozhodli se, že žalobkyni své nemovitosti prodají, o čemž se měli dohodnout na ulici poté, co je žalobkyně měla navštívit dne 11. 3. 2020 v místě jejich bydliště. Naopak je v trestním řízení vedeném Obvodním soudem pro Prahu 8 pod sp. zn. 2 T 43/2021 zdokumentováno a prokázáno, že žalobkyně žalované skutečně navštívila, avšak proto, aby jim ukázala, že zaplatila soudní výlohy a poté, co žalované ■ ■ opětovně vyhrožovala soudními spory, nakonec byla vykázána. Žalobkyni s ohledem na její zlý úmysl nelze poskytnout soudní ochranu. Žalovaní se žalobkyni nikdy, a to ani dne 11. 3. 2021, ani nikdy dříve či později nezavázali, že by jí nemovitosti v budoucnu prodali. Pakliže se žalobkyně evidentně šikanózním způsobem a vydíráním snaží žalované donutit, aby jí prodali nemovitosti, je vyloučeno, aby toto její jednání posvětil svým rozhodnutím soud. O náhradě nákladů soudního řízení rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. Pokud jde o odměnu zástupce žalovaných, tu stanovil podle ustanovení § 7, § 9 odst. 3, § 12 odst. 4 advokátního tarifu za celkem 6 úkonů právní pomoci po 2 000 Kč tj. 12 000 Kč (převzetí věci, kvalifikované vyjádření k žalobě, účast na jednání dne 3. 9. 2021).
2. Rozhodnutí soudu prvního stupně napadli včasným odvoláním žalobkyně i žalovaní.
3. Žalobkyně napadla rozsudek v celém rozsahu. Soud pochybil, pokud nevyhověl žádosti žalobkyně o odročení jednání. Žalobkyně několik dní před nařízeným jednáním utrpěla úraz hlavy. Tímto postupem jí byla odňata možnost jednat před soudem a došlo k porušení čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Pochybil také, pokud nevyslechl svědka Ing. ■ který byl účasten jednání, na kterém byla smlouva o smlouvě budoucí uzavřena. Vzhledem k ústní formě smlouvy je tento důkaz pro žalobkyni klíčový. Soud nepovolil ani jiné žalobkyní navržené důkazy a svůj názor opřel o jiné jednání u téhož soudu a trestní řízení proti žalobkyni, které dosud nebylo pravomocně skončeno. U žalobkyně bez důkazů předpokládá zlý úmysl, čímž skandálním způsobem porušuje zásadu rovnosti zbraní. Rovněž neprovedl důkaz znaleckým posudkem. Ignoroval vyjádření zástupce žalobkyně, který vysvětlil, že znalecký posudek má být vypracován proto, že to byl jeden z hlavních bodů jednání, při kterém byla smlouva o smlouvě budoucí uzavřena. Účastníci si při něm dohodli, že žalovaní dají do pořádku kvalitu vody a žalobkyně zaplatí vyšší cenu. Navrhla

změnu rozhodnutí tak, aby žalobě bylo vyhověno.

4. Žalovaní odvoláním napadli pouze výrok o nákladech řízení. Namítli, že odměna jejich zástupce, na jejíž náhradu mají na základě výsledku řízení právo, měla být určena z tarifní hodnoty 4 000 000 Kč podle § 7 advokátního tarifu, nikoliv podle ust. § 9 odst. 3 písm. a) advokátního tarifu, jak postupoval soud prvního stupně.
5. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 212, § 212a o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání důvodná nejsou.
6. V přezkoumávané věci se žalobkyně domáhá nahrazení projevu vůle žalovaných směřující k uzavření kupní smlouvy. Tvrdí, že účastníci uzavřeli dne 11. 3. 2020 ústní formou smlouvu o budoucí smlouvě kupní, kterou se žalovaní zavázali žalobkyni prodat své nemovitosti v k. ú. [REDAKCE] za kupní cenu 4 000 000 Kč. Jednání mělo proběhnout uvedeného dne v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE]. Žalovaní se rovněž zavázali zajistit, aby voda v jejich studni nebyla závadná a měl být vybudován tzv. darling.
7. Žalovaní tvrzení žalobkyně rezolutně popřeli. Nikdy, a to ani dne 11. 3. 2020, se prodat své nemovitosti žalobkyni nezavázali.
8. Opatrovník žalobkyně při jednání zpochybnil opodstatněnost svého ustanovení, resp. to, že by i nadále trvaly důvody, pro které byl žalobkyni ustanoven. Opatrovníka podle ust. § 29 odst. 3 o. s. ř. odvolací soud v průběhu řízení ustanovil proto, že žalobkyně opakovaně žádala ze zdravotních důvodů o odročení nařízeného jednání. Poprvé se tak stalo dne 28. 2. 2022 (v poledne), kdy se žalobkyně omluvila z jednání nařízeného na 1. 3. 2022 v 9:00 se sdělením, že je „covid pozitivní“. Odvolací soud žádosti vyhověl, neboť důvodnost omluvy, prokazované listinou, která svým obsahem byla sdělením o pozitivním výsledku testu na nemoc Covid 19, nebylo možno do doby, kdy se jednání mělo konat, ověřit. Z dalšího jednání, nařízeného na (úterý) 5. 4. 2022 se žalobkyně omluvila e mailem z 1. 4. 2022 (v pátek po pracovní době, email doručen v 16:38 hod.). Žalobkyně opět s odkazem na nemoc Covid 19 uvedla, že „se jí špatně dýchá“. V reakci na sdělení soudu, že její žádosti o odročení jednání nebude vyhověno, žalobkyně doložila lékařskou zprávu o vyšetření dne [REDAKCE] 2022, ve které praktický lékař zmínil pozitivní výsledek testu Covid 19 z [REDAKCE] 2022 a žalobkyni vystavil poukaz na další lékařské vyšetření ke zjištění příčin jejích potíží. Na základě tohoto odvolací soud jednání opět odročil, přičemž ale současně žalobkyni sdělil, že tak znovu učinil jen pro nedostatek času potřebného k ověření důvodnosti její omluvy. Přípisem ze 7. 4. 2022 ji vyzval, aby zprostila poskytovatele zdravotních služeb mlčenlivosti tak, aby si soud mohl vyžádat informaci o tom, zda zdravotní stav žalobkyně zjištěný tímto lékařem žalobkyni bránil v účasti na jednání před odvolacím soudem a pokud ano, zda se jednalo o překážku pouze přechodnou, nebo zda lze předpokládat, že se žalobkyně nebude moci ze zdravotních důvodů dostavit k jednání po delší dobu. Žalobkyně na tuto výzvu reagovala pouze tím, že soudu bez jakéhokoliv vysvětlení toho, proč tak činí, elektronicky zaslala soudem jí doručené vyrozumění o odvolání jednání z 5. 4. 2022. Další jednání ve věci odvolací soud nařídil dne 20. 4. 2022 na den 24. 5. 2022. Žalobkyně požádala o odročení tohoto jednání dne 19. 5. 2022, k žádosti připojila zprávu ošetřující lékařky ze dne [REDAKCE] 2022, která uvedla, že žalobkyně je neschopna soudního jednání v květnu a červnu s tím, že v červnu se očekává operační výkon. Odvolací soud na to žalobkyni sdělil, že s ohledem na zprávu lékařky a vzhledem k tomu, že nevyhověla jeho žádosti a neudělila soudu souhlas k poskytnutí informací o své zdravotním stavu ošetřujícím lékařem, učinil závěr, že se žalobkyně ze zdravotních důvodů jednání účastnit nemůže, a to nikoliv jen po přechodnou dobu. Upozornil ji na možnost nechat se v řízení zastoupit zástupcem, kterého si zvolí s tím, že pokud žalobkyně nepředloží ve stanovené lhůtě plnou moc prokazující, že této možnosti využila, přistoupí k ustanovení opatrovníka podle § 29 odst. 3 o. s. ř. Žalobkyně nereagovala, proto odvolací soud opatrovníka ustanovil. Zohlednil, že žalobkyně po dobu víc než tří měsíců žádala o odročení jednání ze zdravotních důvodů a ze zprávy z 12. 5. 2022 vyplývalo, že se z tohoto důvodu nebude moci na řízení účastnit. Další vyčkávaní, zda žalobkyní tvrzené potíže, které s ohledem na její nevstřícnost k žádosti soudu by

bylo možné prověřovat jen s obtížemi a zdlouhavě, by již bylo v rozporu s ust. § 100 o. s. ř., které i odvolacímu soudu ukládá postupovat tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta.

9. Odvolací soud nemá za opodstatněnou ani námitku opatrovníka, že vzhledem k tvrzení žalobkyně, že již důvody k ustanovení opatrovníka pominuly, měl odvolací soud jednat přímo s ní a jednání konané dne 9. 8. 2022 odvolat, případně odročit. Žalobkyně dne 3. 8. 2022 navrhla zrušení ustanovení opatrovníka, kterému vytýkala, že ji nekontaktoval, ačkoliv má její telefonní číslo, neobrátil se na ni ani písemně, nezjišťoval její zdravotní stav a nestaral se o její práva. Pravdivost těchto tvrzení opatrovník při jednání vyvrátil, přičemž odvolací soud nemá žádný důvod jeho vyjádření nevěřit. Pokud žalobkyně ve zmíněném podání rovněž uvedla, že již odpadly její zdravotní překážky, odvolací soud ji přípisem sdělil, že tuto její žádost posoudí až při jednání, přičemž pokud se k jednání dostaví, případně sdělí, že souhlasí s jednáním v její nepřítomnosti, bude osvědčeno, že důvody pro ustanovení opatrovníka skutečně pominuly. Odvolací soud si je vědom, že předvolání k jednání původně zaslal nesprávně pouze opatrovníku žalobkyně. Toto pochybení ale napravit právě zmíněným přípisem ze dne 4. 8. 2022, v němž žalobkyni o termínu jednání vyrozuměl. Odvolací soud nemá pochybnost, že se tento přípis dostal do její dispozice, neboť byl zaslán i e-mailem na adresu [REDAKCE], z níž žalobkyně zaslala odvolacímu soudu většinu svých podání (včetně podání z 3. 8. 2022) a na úkony soudu, které jí byly tímto způsobem doručovány, reagovala.
10. Žalobkyně se k jednání 9. 8. 2022 nedostavila. Její žádost, aby odvolací soud s opatrovníkem dále nejednal, má odvolací soud za obstrukci, tedy zneužití procesních práv žalobkyní, motivované snahou oddálit rozhodnutí ve věci. Žalobkyně, která byla velmi aktivní, pokud jí hrozilo, že jednání, o jehož odročení žádala, proběhne, nereagovala nijak na sdělení, že soud k ustanovení opatrovníka přistoupí, ani na upozornění, že jednání dne 9. 8. 2022 proběhne. K jednání se nedostavila (a svou neúčast nijak nevysvětlila) přesto, že ve stejný den, a to v 9:10 hodin bylo na podatelnu Krajského soudu v Plzni osobně podáno jí vlastnoručně sepsané podání, v němž znovu zdůraznila některé námitky, které vůči přezkoumávanému rozhodnutí vznesla. Proto odvolací soud jednal i v nepřítomnosti žalobkyně, za účasti jejího opatrovníka, neboť nedospěl k závěru, že důvody pro jeho ustanovení pominuly.
11. Ve vztahu k věci samé dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně dostatečně zjistil skutkový stav v rozsahu potřebném pro rozhodnutí a ze svých zjištění učinil správné skutkové a právní závěry, které náležitě a přesvědčivě odůvodnil. Nepochybil ani, pokud nevyhověl žádosti žalobkyně o odročení jednání, které proběhlo dne 3. 9. 2021, nevyslechl žalobkyní označené svědky a nepřistoupil k důkazu znaleckým posudkem. Také tento postup náležitě v rozhodnutí odůvodnil.
12. Pokud jde o žádost žalobkyně o odročení jednání před soudem prvního stupně, tato byla soudu doručena 27. 8. 2021. Zástupce žalobkyně ji odůvodnil tvrzením, že žalobkyně utrpěla dne [REDAKCE] 2021 úraz hlavy a od té doby přetrvávaly její zdravotní potíže. Také při jednání uvedl, že žalobkyně je dlouhodobě nemocná a on s ní již měsíc nehovořil (viz č. l. 71 spisu). Předvolání k jednání soud žalobkyni doručil dne 30. 7. 2021. Jestliže žalobkyně otálela s žádostí o odročení jednání pro důvody, které zde byly dle jejího tvrzení již v okamžiku, kdy byla o termínu jednání vyrozuměna, téměř měsíc, požádala o odročení jednání opožděně. Soud prvního stupně její žádost přesto posoudil, a pokud dovodil, že žádná z předložených lékařských zpráv neosvědčuje, že by se žalobkyně nemohla jednání zúčastnit, odvolací soud se s jeho závěry, obsaženými v bodě 3 odůvodnění rozsudku, ztotožňuje. Ve shodě se soudem prvního stupně má i odvolací soud tuto žádost za obstrukci, jejímž cílem bylo oddálení rozhodnutí a soudu prvního stupně není důvod vytýkat ani to, že při posouzení její důvodnosti vzal úvahu i obdobné chování žalobkyně v předchozím řízení vedeném pod sp. zn. 7 C 249/2016).
13. Soud prvního stupně, jak je výše podrobněji shrnuto, žalobu zamítl z důvodu, že žalobkyně neprokázala, že by s ní žalovaní uzavřeli dne 11. 3. 2020 smlouvu o budoucí smlouvě kupní.

Žalobní tvrzení správně posuzoval podle ust. § 1785 občanského zákoníku (o. z.), podle kterého smlouvou o smlouvě budoucí se nejméně jedna strana zavazuje uzavřít po vyzvání v ujednané lhůtě, jinak do jednoho roku, budoucí smlouvu, jejíž obsah je ujednan alespoň obecným způsobem. S žalobkyní lze souhlasit v tom, že podle stávajícího občanského zákoníku i v případě, kdy předmětem budoucí kupní smlouvy je závazek k převodu (prodeji) nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí, lze smlouvu o smlouvě budoucí uzavřít i ústně (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 72/2021, ze dne 27. 5. 2022.) Prokázala také to, že žalované k uzavření kupní smlouvy vyzvala. Klíčové tvrzení, že ke sjednání předmětné smlouvy s žalovanými došlo, má ale odvolací soud v řízení provedenými důkazy za vyvrácené.

14. I odvolací soud stejně jako soud prvního stupně má i odvolací soud již samotné tvrzení žalobkyně, dle něhož měla být kupní smlouva s obsahem, jehož písemný záznam čítá 4 strany psaného textu (formátu A4), dohodnuta ústně při jednání v bydlíšti účastníků, za vysoce nepravděpodobné. Nesouhlasí ovšem s žalobkyní, že soud prvního stupně, který veden tímto úsudkem, dovodil, že žalobkyně se ve skutečnosti žalobou nedomáhá ochrany svých subjektivních práv, nýbrž občanského soudního řízení zneužívá ve snaze poškodit žalované, kteří dlouhodobě odmítají prodat své nemovitosti v [REDAKCE], rozhodnutí vydal toliko na základě své předpojatosti vůči ní a nikoliv na základě provedených důkazů. Soud prvního stupně vyložil, proč má, především vzhledem k povaze vztahů mezi účastníky, za vyloučené, že žalovaní, kteří se již v řízení vedeném u Okresního soudu v Klatovech pod sp. zn. 7 C 249/2016, které trvalo více než tři roky, úspěšně ubránili požadavku žalobkyně na nahrazení projevu jejich vůle k prodeji předmětných nemovitostí, svůj názor po dvou měsících změnili a k prodeji se žalobkyni zavázali. V řízení vedeném pod sp.zn 7 C 249/2016 byla žaloba zamítnuta, toto řízení skončilo v lednu 2020. Po celou dobu jeho průběhu žalovaní požadavek na prodej nemovitostí žalobkyni odmítali. Tento postoj žalovaných plyne i ze všech listinných důkazů, z nichž soud prvního stupně vycházel. Žalovaná před soudem prvního stupně vysvětlila, že žalobkyně se tvrzeného dne k domu žalovaných dostavila se sdělením, že jí uhradila pravděpodobně náklady předchozího řízení, žalovaná s ní cokoliv probírat odmítla, do domu ji nepozvala. Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 21. 7. 2021, jímž byla žalobkyně shledána vinou spácháním přečinu vydírání dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, skutečně dosud nenabýlo právní moci a na žalobkyni tak nelze nahlížet jako na pachatelku tohoto trestného činu vůči žalovaným. Lze však, jak učinil i soud prvního stupně, vyjít z obsahu svědeckých výpovědí žalovaných zachycených v odůvodnění tohoto rozsudku, které potvrzují závěr soudu, že žalobkyně poté co, prohrála spor ve věci sp. zn. 7 C 249/2016, žalované poškozují tím, že vůči nim zahajuje řízení, jejichž vedení je vyznačeno v katastru nemovitostí, čímž fakticky maří jejich úmysl prodat nemovitosti jinému zájemci. Především žalovaná jako svědek v trestním řízení, v němž byla poučena o následcích nepravdivé svědecké výpovědi, ve shodě s svým tvrzeními v tomto řízení popsala průběh setkání s žalobkyní 11. 3. 2020 před svým domem. Uvedla také, že při tomto jednání jí žalobkyně vyhrožovala tím, že vůči nim povede další soudní spory. Její výpověď je plně podpořena výpověďmi dalších svědků slyšených v tomto trestním řízení, které jsou rovněž v odůvodnění rozsudku zaznamenány. Ze zjištění Obvodního soudu pro Prahu 8 uvedených v době 12 a 13 odůvodnění rozsudku ze dne 21. 7. 2021 také plyne, že žalobkyně skutečně k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 žalobu, kterou se znovu domáhala téhož nahrazení projevu vůle jako v řízení sp. zn. 7 C 249/2016 podala, přičemž z databáze Infosoud vedené ministerstvem spravedlnosti plyne, že toto řízení bylo zahájeno 6. 11. 2019, tedy den poté, co odvolací soud potvrdil rozsudek Okresního soudu v Klatovech, jímž byla předchozí žaloba zamítnuta. Toto řízení, které nakonec skončilo zastavením, probíhalo až do 16. 11. 2020 a žalobkyně v souvislosti s jeho vedením rovněž požádala příslušný katastrální úřad o zápis tzv. poznámky spornosti. S přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem, odvolací soud stejně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že se žalovaní dne 11. 3. 2020 k prodeji svých nemovitostí nezavázali. Žaloba podaná v tomto řízení nemá jiný účel, nežli poškodit žalované, případně je vystavit takovému tlaku, aby k prodeji svolili. Tomuto zjevnému zneužití procesních práv v občanském soudním řízení nemůže soud poskytnout ochranu. Soud prvního stupně proto správně nepřistoupil k výsledku žalobkyní

navržených svědků, a to včetně svědka ■■■ (neúčelnost výsledků ostatních osob je zjevná, neboť tito se vůbec nemohli vyjádřit k tomu, co se dne 11. 3. 2020 mezi účastníky odehrálo). Poznatky, které by soud mohl získat z navržených důkazů, by totiž nemohly nic změnit na závěru, že účelem zahájení tohoto řízení je pouze šikana žalovaných. Žaloba sledující pouze takový cíl není výkonem práva na soudní ochranu, nýbrž jeho zneužitím, její podání vytváří protiprávní stav, kdy již samotným vevedením řízení je žalovaným působena újma, a to přinejmenším stran výkonu jejich vlastnického práva k předmětným nemovitostem. Provedením žalobkyní navržených důkazů by soud tento protiprávní stav prodlužoval a újmu vzniklou žalovaným dále navyšoval. Odvolací soud je navíc přesvědčen, a to i s ohledem na vyjádření žalovaných sepsané vlastnoručně paní žalovanou v podání ze dne 10. 7. 2022, podložené připojenými lékařskými zprávami, že příkoří, která žalovaní v důsledku postupu žalobkyně právem cítí, má neblahý vliv i na jejich zdravotní stav.

15. Veden sdělenými důvody odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně, který ve věci samé shledal věcně správným, podle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil.
16. Odvolací soud potvrdil rovněž žalovanými napadený výrok o nákladech řízení. Žalovaným lze přisvědčit, že žalobkyně, která se domáhá nahrazení projevu vůle žalovaných k uzavření kupní smlouvy, hodnotu úkonu právní služby sama stanovila tím, že uvedla kupní cenu ve výši 4 000 000 Kč; právě z tohoto ocenění předmětu sporu má podle žalovaných soud při rozhodnutí o nákladech řízení vyjít. Odvolací soud ale dovodil, že žaloba je šikanózní, že nejde o skutečný výkon práva, které by mělo v žalobě tvrzenou hodnotu. Uzavřel-li odvolací soud, že cílem žaloby je toliko poškodit žalované a ne se domoci svého práva, není namístě vzít ve světle této úvahy v podstatě nahodile určenou výši kupní ceny, za skutečnou cenu práva, která je předmětem právní služby. Soud prvního stupně správně vyšel z tarifní hodnoty určené podle § 9 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 35 000 Kč. Správně také vypočetl výši náhrady nákladů vzniklých žalovaným v řízení a i toto své rozhodnutí dostatečně odůvodnil.
17. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle ustanovení § 224 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. I v odvolacím řízení byli úspěšní žalovaní, kteří mají právo na náhradu nákladů, které v této fázi řízení účelně vynaložili. Sestávají z odměny zástupce za celkem 4 úkony právní služby po 2 000 Kč (§ 7, § 9 odst. 3, § 12 odst. 4 adv. tarifu – vyjádření k odvolání žalobkyně, účast na odvolacím jednání), za dva úkony právní služby po 1 000 Kč (§ 14 odst. 2 adv. tarifu), paušální náhrady hotových výdajů v celkové výši 1 800 Kč (6 x 300 Kč) a odpovídající DPH (jiné náklady žalovaní nevyčíslili). Celkem činí náklady žalovaných v odvolacím řízení 14 278 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. O přípustnosti dovolání je oprávněn rozhodovat pouze dovolací soud. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu, prostřednictvím soudu prvního stupně, do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku.

Plzeň 9. srpna 2022

JUDr. Jana Vyletová v. r.
předsedkyně senátu